

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 fr.) — Numărul abonamentelor 5 cr. — Taxa de inserțiune: 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru.
Toate abonamentele și taxele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: Adrian P. Deseanu.

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate strada Zăpolya (Temesvári, Festung, Zăpolyagasse.) Nr. 41
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Instrucțiune

cu privire la procedura ce vor avea a urmări organele, respective preoții și poporul dreptcredincios al bisericii gr. or. române din provincia noastră metropolitană față de reformele nouă politice-bisericești.

(Continuare.)

I.

Relativ la căsătorii.

1. Amăsurat articolului de lege XXXI. din 1894 § 123 cu începere de la 19 Septembrie st. v. — 1 Octobrie st. n. — a. c. preoții parochiali numai după încheierea actului civil de căsătorie, pe temeiul „adeverinței oficiale” ce o vor produce părțile căsătorind de la respectivul oficiant al statului (§§ 29—36) despre împlinirea actului civil de căsătorie, vor pute îndeplini cununia bisericească.

Se observă, că acel preot care va îndeplini taina căsătoriei înainte de încheierea actului civil și fără adeverință de la respectivul oficiant al statului, va fi supus la pedeapsă grea prevădută în § ul susprovocat din art. de lege despre căsătorii.

Abatere de la aceasta dispozițiune se va pute face numai în cazul, când una din părțile, cari vor voi a se căsători ar fi amenințată cu moarte înainte de ce s'ar pute îndeplini formele recerute în legea civilă; aceasta abatere însă preotul cununătoriu va fi îndatorat a o arăta numai de cât respectivului funcționar civil.

2. Spre scopul de a pute conserva în deplină sănțenie căsătoria bisericească și a întări legătura între credincioși și biserică și după introducerea nouelor reforme de căsătorii adecă de la 19 Septembrie (1 Octobrie st. n.) a. c., credincioșii bisericii noastre cari vor voi a păși la căsătorie, mai înainte de toate ca și până aci vor avea a se prezenta la parochul lor în persoană, prin părinții, tutorii sau imputerniciții dinșilor, spre scopul de a primi informațiunile necesare și a se înțelege asupra pregătirilor pentru încheierea căsătoriei, și numai după aceea vor avea a și insinua voința la oficiantul civil pentru publicarea și înregistrarea pretinsă din legea civilă.

3. Preotul (parochul) după insinuarea părților cari vor voi a păși la căsătorie, va erua pedecile canonice, și în cât aceste vor fi dispensabile, va esoperă dispensarea acelor de la arhierul său, va face vestirea căsătoriei în biserică, și în conțelegere cu părțile va stabili ziua, când după încheierea actului civil vor avea a se prezenta la săvârșirea cununiei bisericești. Acest termen poate fi pus numai pe zile, în cari după prescrișele bisericești căsătoriile nu sunt oprite.

În cât preotul va afla, că există întră părți astfelu de pedecă canonică, care nu poate fi dispensată, va face atente părțile, că nu pot fi admise la căsătorie.

Despre împlinirea acestor dispozițiuni, preotul va luă act oficial și-l va păstră în arhiv.

4. La termenul prefript în înțelesul punctului precedent, părțile cari vor voi a păși la căsătorie, prevădute cu „adeverință” despre împlinirea actului civil și îmbrăcați sərbătorește, conform usului din trecut, împreună cu nașii și nuntașii se vor prezenta în biserică pentru de a primi de la preotul competent taina căsătoriei bisericești după prescrișele canonice ale bisericii noastre ortodoxe. Ear' preoții parochiali sunt îndatorăți, după încheierea actului civil pe toți acei credincioși, întră cari nu există pedecă canonică, precum și dacă pedeca canonică este dispensată, a-i cununa cu observarea tuturor formelor rituale prescrișe de biserică.

5. După introducerea căsătoriei civile pot obveni casuri, în cari părțile cari vor voi a păși la căsătorie, vor fi admise la împlinirea actului civil și vor pute produce adeverință despre împlinirea acestui act, totuși existând întră acele părți pedecă canonică nedispensabilă, nu vor pute fi admise la cununie după prescrișele canonice ale bisericii noastre ortodoxe, precum sunt:

a) un individ aparținând bisericii noastre ortodoxe nu poate fi admis la căsătorie bisericească cu alt individ, care nu aparține uneia din bisericile creștine recunoscute;

b) un individ, care a fost căsătorit după prescrișele canonice ale bisericii noastre, nu poate fi admis la altă căsătorie bisericească, până când nu va dovedi cu sentința definitivă de la forurile matrimoniale bisericești, că căsătoria bisericească de mai nainte este desfăcută finalmente prin forurile competente bisericești, și că dînsul prin sentință este admis la altă căsătorie bisericească validă.

6. Preoții parochiali peste tot la săvârșirea căsătoriei bisericești, pe lângă observarea strictă a dispozițiunilor din legea civilă sunt îndatorăți întră toată a se conțenea prescrișelor canonice ale bisericii noastre ortodoxe.

7. De și statul prin art. de lege XXXI. din 1894 administrațiunea justiției matrimoniale cu începere de la 1 Octobrie st. n. a. c. o a pus în competența județelor civile, totuși biserică noastră și față de această lege civilă rezervându-și dreptul de competență judecătorească în afacerile matrimoniale, relativ la căsătoria bisericească. — forurile matrimoniale bisericești rămân în funcțiune și cu observarea formelor legale vor avea și în viitoriu a delibera cauzele matrimoniale bisericești după legile canonice ale bisericii. Ear' în special:

a) Forurile matrimoniale bisericești vor avea a nisui, ca cauzele divorțiale cari sunt în curgere, până la 1 Oct. st. n. a. c. să fie terminate cu sentință definitivă. Ear' după 1 Oct. st. n. a. c. în coloi proceșele matrimoniale neterminate (nefinalisate) vor fi a se transpune la forul competent civil, având forurile matrimoniale ale bisericii noastre a reveni la acele numai după ce vor fi deliberate definitiv prin forurile civile, spre a delibera asupra căsătoriei bisericești.

b) În casurile de divorțiu părțile aparținătoare bisericii noastre în viitoriu după terminarea procesului civil vor avea a și prezenta estrasul de cununie despre căsătoria bisericească împreună cu sentința definitivă a a forurilor civile la scaunul protopopesc competent ca for de prima instanță, și a cere deslegarea matrimoniuului bisericesc și prin forurile matrimoniale competente ale bisericii.

c) După insinuarea părților litigante protopresbiterul, ca președintele scaunului, va avea a defige termenul de pertractare, a cită părțile, și întră acelea încercând împăciuire, a ține pertractare cu respectivele părți, eventual și cu una dacă cealaltă nu s'ar fi prezentat, după procedura sumarie, a erua și constată basa canonică pe care se cere despărțirea, și apoi încheind pertractarea după ascultarea defensorului matrimonial, a supune cauza scaunului protopopesc pentru deliberarea în prima instanță.

d) Sentința scaunului protopopesc după publicare împreună cu toate actele și și fără apelata părților, din oficiu va fi a se subșterne consistoriuului concernent eparchial pentru suprarevișione în a doua instanță, ear' sentința consistorială, dacă părțile n'au apelat, devine definitivă.

Ministrul Lahovary la noi.

II.

Suntem în excursiunea cavalcadei care însoțită pe dl ministru al afacerilor esterne Alesandru Lahovary pe valea Cernei în spre hotarele României.

În sfârșit ajuns'am la Tesna. Aici călcăm pe pământ românesc. Cel parcurs până aci tot românesc este, dar' numai etnograficește, și nu politicește vorbind.

Stăi călătoriu și te gândește! Am poposit cu nespūsă plăcere. După ce ne-am achitat de datoria reclamată de golul organelor obosite, o siestă dulce ca în primele zile din luna de miere îngână toată caravana. Aci la respântia duor țeri, eri încă una, aci în vecinică ceartă, câte idei, câte dorințe, câte speranțe

și câtă duioșie cuprinde sufletul românului — Ce va fi gândit ministru! României în tot parcursul din stânga rîului Cerna, mai vîrtos dacă va fi făcut comparațiune întră charta de adi cu cea de 100 ani, cine ar pute ști. Toqueville doară mai vîrtos pentru ministri de esterne a născocit faimoasa maximă, că „limba e dată omului pentru a-și ascunde cugetele.”

Noi, cesti din suita lui, ne-am făcut reflexiunile noastre singur în firul actualității. Cum adevă, român acesta, român acela, cu același port, cu aceeași înfățișare, același idiom până în cele mai mici particularități locale, același tip și același mod de traiu și de ocupațiune, și cu toate astea în vecinică ciocnire pentru cutare petec de pășune discutată! În puterea cărui reson de stat, social umanitar, s'a aruncat mărul de ceartă întră acesti bieți locuitori ai codrului, cari ar fi buni bucuroși să-și pască oițele în liniște și să trăiească în armonie: mehedintănu cu severineanul, bănățeanul cu „țeranul”.

Cu refren al reflexiunilor noastre mereu ne sună în urechi doina:

„Cine-a făcut vrajba'n noi
Sară-i ochii amendoi”.

Mare e dragostea întră fată și fecior, dar' nu mai puțin puternică e și alipirea întră frați. Un exemplu nu tocmai moral s'a vîdut și aci în băi. Mai anii trecuți s'a întemplat, că asupra birtașului de la „Livadia Széchényi” au năvălit făcători de rele, amenințând cu revolvere vieța birtașului. Unii din hoți au fost prinși, și ce să vede, s'a constatat, că banda era compusă din supuși ai ambelor țeri în tovarășie prietenească, ear' motorul crimei n'a fost într'atata furtul, ci mai mult răsbunarea asupra birtașului, care toată eara a stors ca o lipitoare pe bieții lucrători, cari întregă agoniseala lor de la clădirea instalațiunei de lumină electrică au fost nevoiți să o lase birtașului, la care avisați erau, nefind altul la îndemână.

Cine nu-și aduce a minte la istorisirea acestor fapte, de formarea cetelor de haiduci în vremurile liftei grecești de sub Tudor Vladimirescu! Eată unde duce o administrație păcătoasă, care lasă poporul la liberul jaf al unor străini fără suflet și Dumneșeu.

Ministrul a avut și el însuși ocaziune să cunoască ce va să dică administrația maghiară întră locuitorii români.

Pre când făceam excursiunea la Cerna, câțiva țerani cari lucrau din greu să scoată din crăpăturile stâncilor măcar atâtea bucate, câte sunt de lipsă că să-și încăldiască colivia sufletului preste earnă, — se apropie de noi tânguindu-se, că ursii le mănâncă cucuruzul, singura bucatură destinată familiei lor. Ne rugau pe toți sfinții să eșim cu armele în goana urșilor oferindu-se ca gonași să ne ducă taman la cuibul năprasnicilor bestii. — Dar' ce face administrația, care a confiscat toate armele de foc de la popor, pentru ce nu-l apără?

Cinci zile după sosirea ministrului la băi i-se dă alta ocaziune să cunoască administrațiunea politică în primul stabiliment de baie din țerile coroanei Sf. Stefan.

Portarul hotelului prezintă o hârtie pentru „Lahovary Sándor úr”. Eră tacsă de cură și de musică ce i-se cerea ministrului. În câte țeri a umblat, a înțeles ori-ce cerere i-s'a făcut. Aci însă a trebuit să-și talmăcească servitoriul cuprinsul scrisoarei. Și dacă te gândești, că pe aici și poporului tot în asta limbă neînțeleasă i-se cere darea de bani și de sânge, i-se face judecata, ear' de la 1 Octobrie începînd îl va căsători, îl va înregistra când se naște și când moare, tot în o limbă ce el n'o înțelege, ei bine! atunci ne vor pricepe și frații de dincolo, pentru ce noi țipăm mereu, pentru ce ne-am opus până la marginile posibile unei instituțiuni, cum e căsătoria civilă.

Dat i-a fost dlui Lahovary să cunoască administrația și funcționarii statului și din laturea aceea, carea aparține urbanității, bune-cuviințe, codificată identic în toate țerile civilisate.

Despre asta una suntem siguri că nu o va uita nici odată, că-l privește pe Escelența Sa personal.

În unul din numerii viitorii ai „Dreptății” vom istorisi și faptul, ca tot românul curios de a ști ce impresiuni a putut duce ministrul de la Mehadia, să-și facă însuși ideea clară despre natura acelor impresiuni.

Delamunte.

De la Clușiu.

— Detairi de la corespondentul nostru. —

—, 22 Septembrie n.

I.

Este a doua-oară, că orașul Clușiu a avut de oaspe pe Maj. Sa, actualul Domnitoriu al nostru.

De și se știe, că visita Lui de acum va dură numai de dimineață până după amiazi, totuși clușenii au ținut mult să repețească aceeași primire a înaltului oaspe, care i-s'a făcut în 1887, când petrecu în Clușiu vre-o 4 zile.

*

Deja cu săptămâni înainte orașul a început pregătirile pentru ocaziunea de aji, cari în timpul din urmă se continuau cu o activitate febrilă, ear' aji, în ziua sosirii înaltului oaspe, avea adevărat vestmânt sərbătoresc.

A descrie amănunt decorațiunile — ar însemna un lung tablou. Voiu spune în scurt, că ele au constat în ghirlande de brai, cari legau numeroșii stâlpi de la gară până la podul de fer, făcut peste Someș, și au culminat în nenumărate stindarde cu colori de variate nuanțe, într' cari și câteva „negru-galbin” — cam ascunse.

Partea cea mai frumoasă a decorațiunilor a fost podul de fer de peste râul Someșului, care oferă o rară priveliște. Asemenea cu gust infrumusețată a fost și casa magistratului și mai ales au escelat edificiile din strada ce conduce de la gară în oraș, apoi palatul Bánffy, cuartirul Maj. Sale.

*

Ocaziunea de aji a intrunit și pe prelații nostri: Esc. Sa metr. *Mihályi*, *Pavel*, *Szabó*, apoi Esc. Sa *Miron* și vicariul capitular din Lugos Ilustr. Sa *Petru Pop*. Fie-care din acestia avea cu sine reprezentanții capitulilor, așa: Rdssimii dni *Gavrilă Pop* și *Iosif Hosszu* canonici (Blașiu), *Pavel Vela*, *Dr. Aug. Lauran* can. (Oradea-mare), *Ioan Papiu*, *George Giurgiu*, *Ales. Bene* can. (Gherla) și *Andrei Liviu* can. (Lugosiu), ear' din partea capitulului din Sibiu: *Dr. Harion Pușcariu*, *Dr. Remus Roșca*, *Voilean*. La acestia se adaugau numeroși protopopi și preoți de ambele confesiuni.

Dintr' ministri prezenți au fost: premieriul *Bánffy Dezső*, ministrul à latere *Br. Jósika S.* și ministrul de interne *Perczel Dezső*, apoi șeful cancelariei de cabinet: *Pápay*.

*

Inteligența română din loc împreună cu universitarii români, în vederea, că iubitul Metropolit Victor este pentru prima-oară ca oaspe în Clușiu, eri dimineața la 7 oare la sosire i-a făcut una dintr' cele mai călduroase primiri. Într' puternice strigăte de „Să trăiească” se cor' Metropolitul din despărțământul său, ear' protopopul din loc, *Rvdmlu* domn *Ioan Laslo* îl întâmpină cu următoarele:

Escelentissime Dle Archiepiscoape și Metropolitite!

Din incidentul venirii pe ziua de mâne a Maj. Sale ces. și reg. la Clușiu având nespusa și insuficientă bucurie a salută și venirea pentru astădată ocazională a Escelenței Tale la Clușiu, spre a conduce deputațiunea clerului român gr. cat. înaintea Maj. Sale — inteligența și poporul gr. cat. din Clușiu remintindu-și cu adevărată pietate și recunoștință marile binefaceri săvârșite de antecesorii Esc. Tale în parochia Clușului și nutrind cele mai juste și îndreptățite speranțe și în persoana-Vă înaltă ca în părintele iubitului și doritoriu de progres, de propășirea poporului său în cultură și bunăstare, ca în tot modul și pe toate terenele vieții să înainteze, — a grăbit a Te întâmpina cu acest privilegiu și se-ți dăca un întreit: „Bine ai venit!”

Din inimă dorim bună aflare în mijlocul nostru; și-ți manifestăm sincerele omagii și asigurarea de stimă, iubirea și alipirea neclintită, și rugăm pe atotputernicul Dumnezeu, ca să Vă țină spre binele și înflorirea bisericeii, spre fala poporului român întru mulți, adevărat mulți ani!”

Escelența Sa însoțit de cei ce l'au întâmpinat, urcă în trăsură și merge la protopopul din loc, unde a avut cuartirul.

Pe la 10 oare membrii fruntași ai inteligenței din loc, asemenea deputațiunea tin. univ. din nou i-a adus omagiile, ear' Esc. Sa se întrețină cu ei în mod cordial și familiar. Terminându-se acestea simpaticul arhieru

făcu mai multe visite, așa la ministrii *Br. Bánffy*, *Br. Jósika*, *Perczel*, *Br. Szantkereszty*, președ. tribunalului, comitele suprem al com. Clușiu: *Gr. Beldi*, apoi la episcop rom. cat. *Lönhardt Ferencz*, la episcopul reformat *Szász Domokos*, epis. unitar *Ferencz József*, la FML *Hild* și *Dillmann von Dillmond*, la generalii *Schlacher* și *Klobuczar*, colon. *Khause*, la președintele tablei: *Fekete Gábor*, prodirect. *Kuncz*, rector. univ. *Dr. Martin*, vicecomite, plebanul rom. cat. *Biró Béla* etc., ear' după prânz la mai multe familii române din loc.

*

La sosirea Majestății Sale trebuie să constat, că „eljen”-urile ale fost debile atât la gară, cât mai ales în calea pe unde a venit Majestatea Sa. Poate, că agrațiarea martirilor li-a astêmperat entuziasmul patrioților din Clușiu.

De la primirea deputațiunilor însemn, că deputațiunea românilor gr. catolici a fost foarte numeroasă, impunătoare, constând din peste 70 membri.

După răspunsul dat Metropolitului *Victor Maj. Sa* a dis câte un cuvânt către ceialalți doi episcopi. Cătră episcopul *Pavel* se dice, că a dis: „Acum e liniște?” — „Da, e liniște, Majestate!” Alusiunea evident, că a fost la barbariile din anul de la Oradea-mare. Pe episcopul *Szabó Maj. Sa* l'a întrebat de sănătate.

La primirea deputațiunii românilor gr. or. a făcut bună impresiune asupra Românilor, cuvintele din urmă rostite de Esc. Sa Metropolitul *Miron* românește.

Episcopul *Szabó* și de astădată a făcut separatism condamnabil. Așa: la biserică n'a mers deodată cu metrop. *Mihályi*, epis. *Pavel* și ceialalți reprezentanți ai clerului gr. cat., ci singur. Asemenea n'a luat parte la prânzul comun din „Hungaria”, la care au luat parte deputații gr. catolici ai clerului în frunte cu *Mihályi*.

Compania de onoare a fost românească de la regim. *31 Strelitz*, *Sibiu*, condusă de căpit. *Kissling*. A defilat minunat, în cât *Maj. Sa* s'a exprimat, că i-a făcut adevărată plăcere.

Încă un episod și apoi încheiu.

Ocaziuni, cum a fost venirea *Maj. Sale* la Clușiu — pun pe reporteri în mare mișcare. Mai ales erau curioși gazetarii maghiari să audă ce va răspunde *Maj. Sa* deputațiunilor române.

Curiositatea unui atare reporter a i-a îndestulit-o un membru al unei deputațiuni române — om cu mult spirit.

Întrebat fiind de reporter aș, că ce a dis *Maj. Sa* episcopului *Szabó*, i-a răspuns:

— L'a întrebat, că nu'l mai dor urechile!

— Reporter așul eră p'aci să plece, dar' curios cum eră a vrut să știe, ce a dis *Maj. Sa* lui *Pavel*?

— Părintele român îi răspunde:

— L'a întrebat, că nu i-au mai spart maghiarii — casele?

Reporter așul se făcu nevedut.

Tinel.

Austro-Ungaria.

Alegerile comunale din Viena. Luni s'au ținut la Viena alegerile în colegiul al doilea. În colegiul II social-creștinii au dispus până acuma de 24 mandate, ear' după alegerile de Luni, partidul s'a mai întărit cu 8 mandate. În noul consiliu comunal așadar anti-semitii dispun de 78 mandate, ceea-ce le asigură deja o majoritate de 18 voturi.

Resultatul acestor alegeri a atins pe liberali într'un mod foarte dureros. Toate speranțele le sunt nimicite și îmbunătățirea cauzei lor o așteaptă numai de la o intervenire mai înaltă. Chiar și foile liberale predică, că resultatul alegerilor din colegiul I, pentru liberali vor fi tot atât de dezaastroase, ca și alegerile din celelalte două colegii.

Partidul popular lucră. La 22 Septembrie partidul popular a ținut două meetinguri, unul în *Tolna-Tamási*, altul în *Rózsahegy*. Au luat parte câte 3000—5000 alegători. Au vorbit câte 7—8 oratori, într' cari figurile cunoscute: conte *Eszterházy*, *Dr. Major*, *Zelenyák*, conte *Aponyi András*, conte *Zichy János*. Au luat rezoluțiuni protestând contra confiscărilor dreptului electoral, cerând revisuirea legilor „bisericești” și declarând intențiunile partidului popular.

La *Tolna-Tamási* contele *Eszterházy* a dis într' altele:

„Cele mai multe calumnii le aruncă (liberalii) asupra programului partidului popular pentru punctele privitoare la naționalități ale aceluia. Dar' eu am esperiat, că în aceasta țeară sunt și cetățeni cari vorbesc altă limbă, și cari își iubesc patria și se însuflețesc pentru ea ca și DVoastră”.

Ear' într'alt loc, apărându-se contra acelorași calumnii, dice.

„Sunt într' naționalități și de aceia, cari neagă unitatea statului ungar, cărora li-e strimt hotarul acestei patrii, cari vreau să se uniască cu popoarele înrudite lor. Ca acestia să capete favoruri, noi nu dorim, așa dar' de ce ne identifică pe noi cu ei? Acestia n'au drept să se împreune cu cei din alte țeri, dar' ca ei în școală și biserică să se poată înțelege, să-și poată întrebuiță limba lor, contra acestia noi nu putem avé nimica. (Mare vorbă!! Red.) Noi nu vom da stat separat (külön államiság) naționalităților, dar' nu le putem denegă să-și crească fiii în limba lor. Partidul popular nu va dá nici când drepturi separate naționalităților”.

Acestea le dice dl conte de apărare.

România.

Congresul studenților.

— Raport special al „Dreptății”. —

Câmpulung, 22 Septembrie 1895.

Vinerea trecută s'a deschis al 16-lea congres al studenților români.

De la început și pe de ntregul trebuie însă să constat, că numărul studenților participanți nici pe departe nu a ajuns pe acela de la Constanța, unde s'a ținut anul trecut congresul. Din București au sosit vre-o 150 studenți universitari, ear' din Iași 38 într' cari și doi studente.

Entuziasmul cu care s'au primit la gară se reduce la un zero colosal. Pricina acestei răceli o vom află-o în indiferentismul aproape schopenhaurian ce l'a arătat guvernul de aici față de congresul studenților români ținut la Constanța și acum aici. Studenții însă n'au alunecat pe panta descurajării, ci tocmai din contră s'au încurajat și au hotărît, ca congresul să se țină pe cheltuieala societății, care va face și mijloacele posibile pentru stringerea banilor trebuincioși.

Prima întrunire.

Vineri, la 9 oare dimineața se deschide prin studentul bucureștean *Babeș* prima ședință, carea s'a ținut în sala cea mare a așa numitului „Club militar”. Se procede la alegerea președintelui. Candidați sunt trei, și anume: *State Dragomir*, *Clirica* și *Georgescu*. Neîntrunind nici unul numărul voturilor recerut de statute se face balotagiul, după care e ales studentul *Dragomir*.

Se propune apoi trimiterea unei telegrame regelui *Carol I*, pentru a-l asigură de devotamentul și simpatiile tinerimei, ceea-ce se primește.

Studentul *Zosim* ține apoi o conferință intitulată „Cătră studenți”, carea fu ascultată cu mare atențiune, căci a atins o grămadă de cestiuni, cari aji preocupă pe fruntașii minții omenesți. A vorbit despre emanciparea femeii, despre cestiunea ovreiască și despre exclusivismul asociațiilor studențești. Vorbirea domnului *Zosim* a fost mult aplaudată.

Vineri, după amiazi s'a ținut a doua întrunire, în care s'au dezbătut mai multe afaceri de administrarea averii, ear' seara s'a dat un bal, care pe lângă impunătorul succes moral a avut un succes material din cele mai uimitoare. S'au încusat 500 franci, cari vor fi destinați pentru acoperirea spesei avute cu congresul. Petrecerea a durat în dragă voie până n dalbe zori. Publicul a fost foarte numeros, tot ce a avut Câmpulung mai frumos și mai ales a fost de față la acest bal. Musica militară a cântat gratuit.

Sâmbătă dimineața la oarele 10 și-a ținut conferința domnul *Cipleșcu-Poenariu*, student bucureștean, despre „Fiziologia durerii”, ascultată cu mult interes, ear' după amiazi dl *Spineanu* a arătat efectele dezaastroase ale tutunului, combătând cu multă tărie de argumente fumatul tutunului atât de lătit.

S'a născut apoi o înfocată discuție asupra schiței prezentate de o comisie aleasă în ziua precedentă pentru a veni cu un plan de proiect asupra înființării asociațiunii studenților universitari români de pretutindeni.

Se hotărăște apoi înființarea unei școli de adulți în București.

Propunerea de a se înființă cercuri separate (cluburi) la diferitele facultăți ale universității, se respinge, de oare-ce nu întrunește suma voturilor de două treimi.

După amiazi s'a avut o excursiune la *Rucăr*, un sat de munte, unde studențiunea a fost primită cu căldură și și-a petrecut cu o românească veselie până seara târziu.

Pe aji după amiazi se va ține conferința națională, asupra căreia se ațintesc toate privirile. Ea promite a fi foarte interesantă, mai ales în ce ne privește pe noi românii d'n Ardeal și Ungaria. Despre decursul, precum și despre rezoluțiunile ce se vor luă în această importantă ședință, ve voiu raporta ulterior.

—man—

Inaugurarea monumentului

lui

Constantin Diaconoviciu-Loga.

— De la corespondentul „Dreptăței. —

Caransebeș, 23 Septembrie n.

Osămintele celui mai mare *dascăl român* al Banatului zac îngropate în cimiteriul gr. or. român din *Caransebeș*. Aci, în capitala fostului confiniu militar român a răposat apostolul culturii noastre naționale, fostul director de școale Constantin *Diaconoviciu-Loga*, ale cărui rămășițe pământești au fost depuse apoi, fără îndoială, cu obicinutele onoruri militare, usitate pe vremea aceea, în cimiteriul românesc din Caransebeș.

L'or fi stimat și adorat mulți și pe vremea aceea pe fericitul *Loga*, și se vor fi gândit unii doară și pe acelea timpuri la aceea, că bine ar fi dacă s'ar însemna cu un *ceva* cât de mic mormântul în care sunt depuse moaștele acestui luceafăr național; împregiurările, soartea ori *data* însă au acoperit cu vëlul uitărei aceasta dorință și voință, ear' mormântul fericitului *Loga* a rămas aceea ce a fost la început, o movilă mică de glîi mărunte, cari încetul cu încetul s'au întelenit; picioare omenești le-au călcat și le-au bătucit, fără a ști doară că sfânt este locul pe care umblă, pentru-că sub gliile tăcute își doarme somnul vecinic *dascălul dascălilor români*, marele Constantin *Diaconoviciu-Loga*.

Aceasta stare tristă a lucrului a dorit să o îndrepte și repareze reuniunea învățătorilor gr. or. români din diecesa Caransebeșului, când s'a hotărît a ridica un monument — fie cât de modest — la mormântul acestui luceafăr mare al Banatului; și mulțumită zelului desvoltat de unele inimi înflăcărâte românești din sinul reuniunii, și de ajutoriul dat în aceasta privință și din partea învățătorimeii din diecesa Aradului, dorința generală s'a realizat, și monumentul s'a inaugurat astăzi în fața de față a unui public imens de mare, care abia și-a putut face loc în grădina mare vecinică a românilor gr. or. din Caransebeș. De aci încolo mormântul fericitului Constantin *Diaconoviciu-Loga* nu este mai mult loc pustiu, și fie-care român de carte va ști, că unde este colțul de pământ căruia trebuie să i-se închine, unde sunt gliile, cari trebuie sărutate, pentru că acela care zace sub ele a răspândit prima lumină a culturii românești printră straturile societății române din Banat și Ungaria.

La inaugurarea acestui modest semn de pietate au luat parte aproape toți următorii descendenți ai familiei *Diaconoviciu*, și anume: dl Constantin *Loga*, căpitan de poliție în Becicherecul-mare, nepot de fiu al defunctului, dl locotenent-colonel de artilerie din România *Dragicescu*, nepot de fiică, dl Iuliu *Vuia*, învățătoriu, asemenea nepot de fiică al defunctului, apoi strănepoții de frați: Adrian *Diaconoviciu*, architect, Dr. Cornel *Diaconoviciu*, fost director al „Dreptăței“, Alesandru *Diaconoviciu*, forestier, Emilii *Dragoescu*, nepot de fiică al defunctului (fratele locotenent-colonelului de artilerie *Dragoescu*), apoi corpul profesoral de la școalele de stat din Caransebeș în frunte cu directorul *Lukács Donszky*, amployații magistratului orașenesc în frunte cu ajutoriul de primariu și de presinte primariu substituit, Constantin *Burdia*, funcționarii comunității de avere cu președintele *Ilie Curescu* în frunte, întregul consistoriu diecesan, etc. Din afară au fost protopopul Timișoarei Dr. Traian *Puticiu*, advocații Coriolan *Brediceanu*, Dr. Stefan *Petroviciu*, protopopul *Pinciu*, profesorul Stefan *Velovan* (România), și alții mulți. A luat parte apoi întreaga inteligență din loc, întreaga învățătorime și preoțime venite la Caransebeș din incidentul adunării generale a reuniunii învățătorilor, mulți fruntași din Lugoș și o prea frumoasă cunună de dame.

Inaugurarea s'a început la oarele 9 înaintea de amiazi cu servirea unui parastas pentru sufletele răposaților Ioan *Popasu*, episcop; Constantin *Diaconoviciu-Loga*, director de școale, și pentru mult regretatul general Traian *Doda*. Parastasul a fost celebrat în biserica gr. or. română din cimiteriu, numită a sfântului Ioan, de cătră P. S. S. domnul episcop Nicolae *Popea*, cu asistența Prea Cuvioșiei Sale arhimandritului Filaret *Musta*, a protopopilor Mihai *Popoviciu* din Orșova, Andrei *Ghidu* din Caransebeș și Ioan *Pinciu* din Ciacova, apoi a preotului local Ioan *Stoian* și a protodiaconului Dr. Traian *Badescu*, — după a cărui terminare P. S. S. domnul Episcop, cu întreaga asistență a mers la mormântul fericitului *Loga*, unde s'a făcut sfințirea apei, cu care s'a stropit apoi monumentul ridicat, pre cum și întreg poporul adunat.

Cu aceasta s'a terminat ceremonia bisericească.

Președintele „Reuniunii învățătorilor gr. orientali români din diecesa Caransebeșului“, dl Ioan *Ionașiu*, ia apoi cuvântul și rostește vorbirea de inaugurare, în care înșiră meritele și face biografia marelui *Loga*, și în fine predă monumentul comunei bisericești rugându-l să-l păstreze cu sfințenie.

Vorbește apoi învățătoriu din Arad Nicolau *Stef*, în numele reuniunii învățătoarești, *aradane*, și constată cu bucurie că meritele bărbaților nostri mari nu rămân nerecunoscute și nerespălate.

Iuliu *Vuia*, învățătoriu în Banat-Comloșiu face asemănare între nemuritoriul George *Lazar*, care a dus cultura românească în România, și întră Constantin *Diaconoviciu-Loga*, care din România a adus lumină în Banat.

Protopopul Caransebeșului, dl Andrei *Ghidu*, declară în numele comunei bisericești, că primește cu bucurie monumentul pe care i-l predă astăzi „Reuniunea învățătorilor“, și care are să fie de aci încolo comoara scumpă a întregului neam românesc. E modest, e simplu la aparență acest semn de pietate, ridicat de învățătorii români marelui lor măiestru, pentru neamul românesc este însă de o valoare enormă, și e prețios, pentru că l înalță osămintele cari zac sub el.

Apare acuma în fața publicului tinerul teolog absolvent, dl Iosif *Curățiu*, și cu un frumos glas bariton, cu o intonare precisă și cu foc declamează următoarea odă *ocasională*, compusă anume pentru inaugurarea monumentului:

Tu umbră-a vremilor trecute,
Bogate 'n fipte și eroi, —
Resari din gliile tăcute
Și 'ndreaptă ochii tîi spre noi:
Să vești un neam întreg venit
Ca să-ți vestească, scump bărbat,
Că 'n agrul sânt, ce l'ai muncit,
Sămînță bună ai sămănat!

Luceafăr al vieții grele,
Ce-apasă încă-al tîu popor,
Cohori de sus, cohozi din stele,
Privește 'n fața tuturor:
Să vești căldura, ce ne leagă
De tine, de-al tîu falnic nume,
Ne leagă de pleiada 'ntreagă,
Ca tine, — dusă 'n altă lume.

De-avem trecut, — e de la voi! . . .
Măriți să fiți, că ni-l'ați dat,
Căci viitoriu-l facem noi
Din focul, ce ni-l'ați lăsat
De părintească moștenire,
Ce pân' la voi nu'l cunoșteam:
A limbei strămoșesti iubire,
Căldura dragostei de neam!

Ați suferit! . . . Și v'ați lup'at
Să ne scăpați limba de moarte;
Și ceriul v'a încoronat
Cu bun succes luptele toate.
Ni-ați dat-o! . . . Și noi vă jurăm
Pe gliile ce vă apasă,
Că dac' ar fi earăși s'o dăm:
Din noi nici unul viu n'o lasă! .

*
Ți-am ridicat acest mic semn
De pietate, scump bărbat!
E simplu, e modest, — dar' demn
De numele ce l'ai purtat.
Nu tu, — ci lumea vrem s'o știe,
Că la-ai săi „mari“ Românul ține;
Și 'ntre cei mari, — cu mândrie
Te-au pus Românii și pe tine.

Căci mare-ai fost! Ca tine nime
N'a știut cu zel să răspândească
Prin însățata tinerime
Cultura, cartea românească.
De suntem aci și noi o vie
Isbândă a visurilor tale,
Tu ne-ai făcut! — Mărire ție!
Tu ne-ai condus pe dreptă cale!

Din neam în neam să l preamăriți
Români, pe acest luceafăr mare!
Și 'n luptele ce vin, uniți
Să fiți, că atunci ni-e neamul tare!
Ear' de vești trece câte-odată
Pe lâng' acestea petri reci:
Să-i dicită: binecuvîntată
Ți fie pomenirea 'n veci!

Atât predarea corectă, cât și cuprinsul acestei frumoase poezii a făcut asupra publicului numărös impresiunea cea mai plăcută, și atât declamantul cât și autorul au fost viu aclamați și felicitați din toate părțile.*)

*) Autorul frumoasei ode, plină de însuflețire națională, este colaboratul și corespondentul nostru dl Teodor V. Păcățian. Red.

Președintele Ioan *Ionașiu* mulțamește în fine tuturor acelora cari au binevoit a înfrumuseța serbarea de astăzi într'un mod oarecare, și cu aceasta s'a terminat inaugurarea monumentului celui mai mare dascăl românesc din Banat: Constantin *Diaconoviciu-Loga*.

Cronică.

Timișoara, 25 Septembrie n.

Adresa de mulțumită, pre care eliberații au substernut-o Majestății Sale — dice „M—g“ e scrisă în limba maghiară și română.

Pasivitate. Din *București* i-se telegrafează lui „Pester Lloyd“, că național-liberalii au hotărît să se abțină de la toate alegerile ce se vor face sub regimul actual. — Mai dică acum ungerii, că politica noastră se face din România! Eată acum frații din România se acomodează după noi, si enunță și ei — *pasivitate!*

Consistoriul plenar din Arad în ședința sa de eri, (24 Sept. a. c.), a deliberat următoarele cauze: *Activitatea sinoadelor protopresbiterale* s'a luat la plăcută știre, căci lucrarea lor s'a arătat mai intensivă, că nu s'au ocupat numai de cauzele bisericești, ci și de cele școlare și epitropești. În modul acesta sinoadele protopresbiterale devin mici parlamente, cari de aproape și intuitiv judecă afacerile ce privesc imediat pe credincioșii noștri.

Pentru ocuparea *scaunului protopresbiteral* din Belinț s'a ordinară escrierea concursului în termenul prescriș.

În privința *desdaunării protopresbiterilor* pentru pierderea tacselor de cununii s'a esmis o comisiune de 7 membri, care în restimp de o lună are să facă un proiect, cam în ce mod și din ce resurse să se desdauneze protopresbiterii daunați prin legile nou.

Asupra raportului delegațiunii congresuale despre *împăcarea românilor și sârbilor* din comuna micșă *Monosor*, asupra despărțirii ierarchice și a averii comune, consistoriul a întărit aceasta împăciuire frățească, după care românii au să desdauneze pe frații sârbi cu 8500 florinți, dar' nu în 2, ci în restimp de 6 ani, ear' biserica, școala și pământurile au să rămână proprietatea românilor.

Se înmulțesc „pocăiții“. Lui „*Bud. Hir.*“ i-se scrie din *Giula* (cottul Torontal), că secta așanumiților „pocăiți“ (nazareni) crește în mod îngrozitoriu. În *Giula* au deja mai multe biserici, unde în fie-care noapte se întrunesc. E interesant, că pocăiții și acolo se înmulțesc, unde până acum nici pomană nu eră de ei. În *Chitighaz* (cottul Aradului), comună curat românească, credincioșii bisericii gr. or. trec cu droaia la „legea pocăită“ și noii credincioși sunt cei mai fanatici. — Oare ce poate causă, că scandalurile acestea se întâmplă, și încă chiar în sinul bisericii greco-orientale?

Se 'nțelege. Ni-se scrie din Turda: Procesul turdenilor pentru spargerea ferestrelor, ce a fost defipt pe 20 Septembrie n., în lipsa a doi acușați și trei martori esențiali, s'a amănat. — Se 'nțelege, il tot amână, până *ad calendas graecas*.

Himen. Dl Vasile *Segărcianu*, prim-forestier al comunității de avere a fostului regiment grănițeresc româno-banatic Nr. 13 din Orșova, unul dintre acei bravi români, cari atunci, când glasul națiunii îi chiamă a aduce jertfe, sunt pururia la locul lor, își va serbă Duminecă, în 29 Septembrie a. c. st. n. în biserica gr. or. română din Oravița cununia cu amabila domnișoară Valeria *Sporea*, fiica mult regretatului Ioan *Sporea* din Oravița.

D. Mihail *Hodărneu*, teol. abs. și Dșoara Adolfină Elisabetha *Blasian*, fiica protopopului *Blasian* din Sécăremb, își anunță cununia, care se va celebră la 29 Septembrie în Sécăremb.

Congresul studenților români. Ca continuare la cele publicate în numărul acesta corespondentul nostru ne trimite un raport, pre care nu-l'mi putem dá până la procsimul număr. Anticipăm, că s'a hotărît *ținerea congresului internațional* pe anul viitoriu. Dl N. *Brânzeu* a făcut un raport frumos despre *ceștiunea națională*, în locul dînsului, fiind că și-a sfârșit studiile, s'a ales de președinte al comitetului de dece d. *Rășcan* de la Iași, care a avut frumoase succese anul trecut într'un voiaj pe la universitățile italiene. S'au trimis telegrame studenților români din Clușiu și Pesta, eliberaților și mai multor politicieni filoromâni. Procsimul congres se va ține la *Suceava*.

Deținere sensațională. Mare senzațiune a stîrnit în Colonia (Köln) deținerea unei părechi franceze, ca acușați pentru trădare de patrie. În legătură cu știrea aceasta prin oraș circulează o mulțime de versiuni, dintră cari una vorbește despre descoperirea unei conjurațiuni. Întră poliția din Berlin și Colonia toată ziua s'au schimbat depeșe.

